

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Ranke Viljer

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179871825744/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

FØRSTE AKT

Paul Abels Hjem. — —
Stue, paa én Gang Spise- og Daglig-Stue, holdt i gammel dansk Almuestil med hvidkalkede Vægge og højt, blaamalet Panel med omløbende Hyldt.
I Baggrunden: to Flojdare mod en Buffet imellem. Døren til venstre staar saæn og fører ind til *Paul Abels* Arbejdsværelse, hvor der staar et Skrivebord midt for indgangen. Døren til højre fører ud til Entreen.
Til højre (for Tilskuerne): Dør ud til Køkkenet.
Til venstre: i Forgrunden et bredt Fag Vinduer med smaa Ruder, blomstrænde Pottplanter og et højrødt Kapppegardin med Blonder. Op mod Baggrunden Dør ind til *Esters* Kabinet.
Midt paa Gulvet et stort firkantet, aalægt Spisebord med Stole omkring.
Hele Møblementet, Dørene og Loftet (Bjælkeloft) er i Lighed med Panelet blaanset med højede Linjer i samme Farve som Gardinet.
Kun henns foran Vinduet er anbragt nogle moderne Strålestole med tilsvarende Bord.
Fade og Krucker i Metal og Lér dekorerer Væggene og Panelhylden.
Over Buffeten i Baggrunden hænger to store Kuldegninger forestillende *Paul Abels* Svigerforældre.
Formiddag.

ESTER (i Morgenkjole og „sædelig“ glat Frisure, staar inde ved *Povls* Skrivebord og gennemlæser ivrigt nogle Breve, som hun har taget i en af Skufferne, hvori sidder et Nægteknipt).

DORA (kommer fra Køkkenet med en Bakke med Frokostopsækning. — Hun opdager øjeblikkelig Fruen, der ikke straks bemærker hende. — Rømmer sig):
Hum ...!

ESTER (kaster hurtig Bravene ned i Skuffen; læser og kommer ind. — Lægger Nægtekniptet fra sig paa Buffeten).

DORA. Undskyld, Frue, men det var vist i Vindueskarmen, Herren glemte sine Nægler.

ESTER (hører det ikke). De har stadig ikke fundet de Sølvskeer?

DORA (dækker Bord). Nej ... de er jo blevet borte under den anden Pige ... (Pause.) Fruen kan ikke tro, saa de snakker om Herrens nye Bog henne hos Urtekræmmeren.

ESTER. Saa ...

DORA. Den skal nok ikke være ri'ti' no'et for unge Pi'er hi ...! (Pause.) Saa ble' det da optaget med mig og Jespersen, Frue; vi ble' ringforlovede igen i Aftes ... her kan

Fruen sæl se (viser Haanden med Ringen frem.) Han hede den saamænd ved sig fra sidst i Vestelommen.

ESTER. De fortalte ham vel saa nu, Dora, at De havde et Barn.

DORA. Næ, det ved da den Levende, jeg ikke gjorde! Hvad kommer det ham ved ... det er jo ikke hans?

ESTER. Hum ...

DORA. Har Fruen no'et imod, at jeg gaar igen i Aften efter Opvasken? ... Jeg skulde til Selskab med Hansen hos mine Forældre.

ESTER. Men De sagde jo, at De var blevet forlovet med ...

DORA. Ja-e, men det er osse bare saadan en Slags Afskedsfest, de gør for vos, før jeg falder tilbage paa Jespersen. — Har Fruen no'et imod, at jeg gaar saa, hva'?

ESTER. Nej, gaa De bare ...

DORA. Gud, der kan jeg høre Herren ...! (Ud.)

ESTER (tager hurtig Nøgleskippet fra Buffeten og lægger hen i Vindueskarmen).

POVL (smaaansynende ind fra Entreen med en Pakke og en Buket Roser).
Goddag igen, lille Frue! (Overrækker hende Blomsterne.) Værsaa-god! De er til Dig!

ESTER. Tak ... Har Du nu købt Blomster igen! ... Tænk, vi kan ikke finde de Sølvskeer, Povl!

POVL. Herregud, klynker Du for dem endnu ...

ESTER. „Klynker“, ja ... Fire dejlige Sølvskeer! — Hvem mon kan have taget dem, tror Du?

POVL. Det er vel sagtens en, der har haft Brug for dem ... (Ind paa sit Værelse, hvor han søger efter noget paa Skrivebordet.)

ESTER. Min Arm gør da stadig ondt ... jeg kan ikke forstaa, hvad der er i Vejen med den.

POVL. Du har vel brækket den i Søvn ...

ESTER. Aa-r! aldrig kan man faa et alvorligt Ord ud af Dig.

POVL (leende). Nej, Du er i Sandhed de 70 Favne Vand i dette Ægteskab! — Har Du ikke set mine Nøgler?

ESTER. Nej ...

POVL (ind). Hvorfor har den lille Frue nu ikke skiftet Kjole, naar hun véd, at hendes Mand sætter Pris paa det?

ESTER. Vi har Vaskerkone ...

POVL. Gudbevares, det er en Grund!